

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

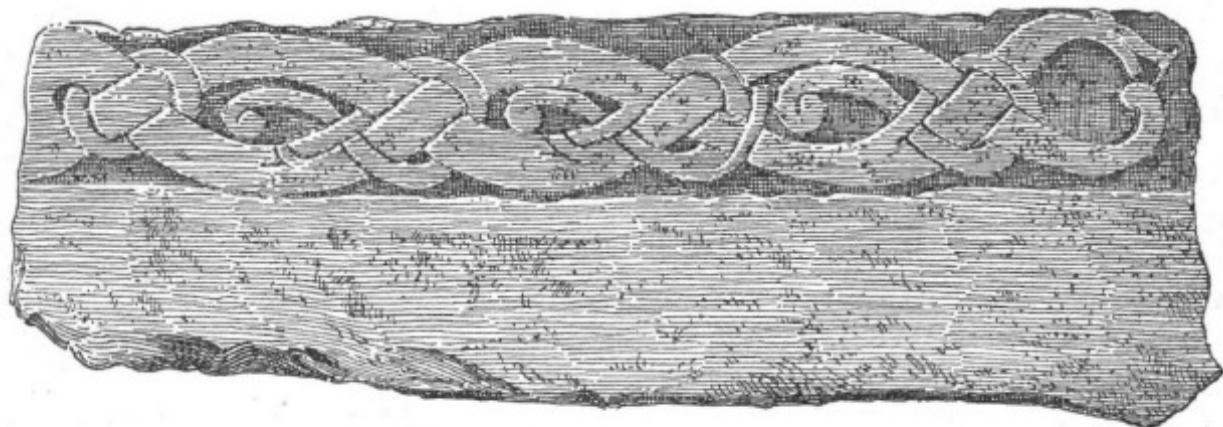
1911
[111410]

55. Väversunda kyrka, Dals hd.

Pl. XVIII. Fig. 7.

Litteratur: W. 191; teckning av L. Wiede i VHAA; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 114, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra* (1880), s. 2, teckn.; O. Jansse, *Medeltidsminnen från Östergötland*, s. 3, avbildning.

Stenen angives av Wiede och Nordenskjöld som befintlig på kyrkogårdsmuren väster om kyrkan, är nu lutad mot kyrkans vägg. Stenen utgör en kalkhäll, som är 165 cm lång, 60 cm bred i storändan och 49 cm i lilländan. Ristningen utgöres av två sammanflätade ormar längs ena kanten. Den ena ormens huvud och den andras stjärt äro i behåll i storändan, i lilländan är alltså en del av ristningen bortslagen.

7. Ög. 55. Väversunda.